

İNSAN BİRİKTİRMEK

Mustafa Dündar

https://www.kayserianahaber.com/-yeni-insan-biriktirmek_m5271.html

“İnsan biriktirin ki ummanî gönül zenginliğine sahip dostlarınız olsun.”

Av. Muharrem BALCI

Şu dünyada bir insanın, belki de en çok “insana” ihtiyacı vardır. Halinden anlayan, kötü günlerinde yanında duran, iyi günlerinde “haset etmeden” sevincini paylaşan, kuyusunu kazmayan, yardımcı olan, ara ara hâl hatır sorarak yüzlerde bir tebessüme vesile olan “vefalı” insana...

“İnsan biriktirmek” tabirini ilk olarak üstadım Av. Muharrem Balcı’dan duymuştum. Bu söz çok hoşuma gitmişti. İnsan biriktirmek... İnsanları yalnızlığa icbar eden günümüz sistemine, “bireyciliğe” inat, insan biriktirmek...İnsanların yalnızlığa zorlandığı, bireyciliğin ön plana çıkartıldığı günümüzde ne yazık ki çoğumuzda hasbîlik kalmadı. Sürekli hesap yapma, kendini düşünme ve kendi için olmayan hiçbir şeye yanaşmama hali içerisindeyiz. Menfaatimizin olmadığı yerde ne yazık ki biz de olmuyoruz...

İnsan biriktirmek, bir insan için en değerli şey olsa gerek. Hele biriktirdiği insanlar vefalı, kıymet bilen insanlar ise... Zaten hayatımızda biriktirdiğimiz insanlar vefalı olsa gerek. Zira vefasızların ne birikme ne de biriktirme gibi bir dertleri yoktur. Dostunu, ağabeyini, kardeşini kaybetmenin; dost, ağabey, kardeş olmanın önemi yoktur onlar için...

İnsan biriktirmek, esasen birilerinin kalbine dokunabilmektir. Kalbine dokunabildiğimiz ölçüde hayatımızda birileri ile kalıcı dostluk kurabiliriz ve kalbimize dokundukları ölçüde insanların hayatlarında birikiriz. Kalbe dokunmak da öyle kolay bir iş değildir. Hesap kitap ile yapılacak iş hiç değildir, hasbîlik gerektirir. Bu yüzden menfaati için yaşayan insanlar kalbe dokunamazlar. Zira kalbi olanın menfaati, menfaati olanın kalbi olmaz. Türküde diyor ya “kalpten kalbe bir yol vardır görülmez” diye, işte menfaati ön planda tutan insanın kalbinden bir yol uzanmaz diğer kalplere.

“Ben gelmedim dâviyüçün, benim işim seviyüçün

Dostun evi gönüllerdir, gönüller yapmaya geldim.”

Yunus Emre Hazretin bu sözlerini zihnimizin en işlek caddesine asmalıyız. Her yokladığımızda zihnimizi, bu sözler gelmeli aklımıza. Gönül insanı olmalıyız her şeyden önce. Çıkar uğruna yaşayan bir kimse hayatında insan biriktirebilir mi? Zinhar! Menfaati, kavgayı, haklı çıkma davasını, makam sevdası uğruna gözyaşı akıtmayı bir kenara bırakmalıyız. Zaman geçiyor, hayat bitiyor, ölüm geliyor. Üç günlük dünya için kalp kırmada, insanları kaybetmede büyük zarar var. Sonsuz bir hayat için, Rıza-yı İlahi için insan biriktirmede ise fazlaca yarar...

İnsan biriktirmek mühim ve bir o kadar zor bir iş. Biz zora talip olmalıyız. Gönül ehli kolayı seç/e/mez, insan biriktirmek isteyen kolaya kaç/a/maz. Merkezimize Allah'ın rızasını alırsak, öyle zannediyorum, güzel insanları hayatımızda biriktirirken menfaati için yanımızda bulunanları da kendileri zarara uğramış şekilde hayatımızdan uzaklaştırmış oluruz.

İnsan biriktirmek önemli, insanları Allah'ın rızasını esas alarak biriktirmek daha önemli. Menfaati olmaksızın yanımızda olacak insanları hayatımızda biriktirmek ve menfaatimiz olmaksızın yanında olacağımız insanların hayatında birikmek... Yalnız değil, "birlikte" yürümek ve yol almak... Bunun önemini ben anladım hamdolsun. Kıymetli hocam Av. Muharrem Balcı her zaman anlatıyor.

Anlayan ve anlatanlardan olmak duasıyla...

Vesselam.